

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135297264/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

XIV

VERDENS EVIGHED EFTERSØGES
FORGÆVES I DEN HELLEGE SKRIFT^{a)}.

HVOR usundt det er for evangeliske Forældres Børn at oplæres i Jesuiternes Skoler, hvor vanhellige Meninger de ofte dér inddrikke i Sjælen, har jeg forlængst, om end ogsaa andre tie, selv forfaret. Der lever her i Nærheden af Ribe en allerede mere end halvfjerdsindstyveaarig Mand af vore M . . . ers ædle Stamme^{b)}. Han bliver i sin Tid som pur ung Mand overgivet Jesuiterne i Cöln til Undervisning, paa det at han kunde ikke lidet forfremmes i de smukke Videnskaber, som paa den Tid blandt vore Adelsmænd holdtes for *Guld* i Henhold til *Æneæ Sybii* Mening^{c)}. Han vender visselig ej tom tilbage; han vender tilbage som en *Democritus* i Naturvidenskaben, der antager utallige Verdener, og som en *Aristoteles* i Theologien, som — for at forbigaa hans Lærdommes mange andre Urimeligheder — tillægger Verden Evighed. Hvergang vi kom i Samtale med hinanden, søgte han altid, da han ej kunde forføre mig, med — som han troede — vægtige Grunde at drage mig over til sine Meninger; thi, sagde han, at afvige fra dem var

en Daares Værk, det svor Orestes, selv forrykt^{d)}.

Og hvad hine utallige Verdener angaar, paastod han virkelig med *Metrodoro*^{e)}, at det er urimeligt, at der paa en stor Ager kun vokser eet Aks, og at der i